

International Actuarial Association
Association Actuarielle Internationale

2022.04.29

AGyMSz I4

**Az aktuáriusi gyakorlat magyar
szabványa I4.**

IFRS 17 Biztosítási szerződések

AGyMSz I4

Az aktuáriusi gyakorlat magyar szabványa I4

IFRS 17 Biztosítási szerződések

Jóváhagyta a Magyar Aktuárius Társaság

2022.04.29

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	iii
1. cikk Alapelvek.....	1
1.1. Cél	1
1.2. Hatókör.....	1
1.3. Kapcsolódás az.....	1
1.4. Kapcsolódás az IFRS standardokhoz	1
1.5. Definíciók.....	1
1.6. Kereszthivatkozások.....	1
1.7. Hatálybalépés dátuma	1
2. cikk Megfelelő gyakorlatok.....	2
2.1. Releváns tudáskövetelmények	2
2.2. Lényegesség	2
2.3. Arányosság.....	2
2.4. Azonosítás, összevonás, csoportosítás, elkülönítés, megjelenítés, kivezetés és módosítás	3
2.5. Mérési modell.....	3
2.6. Az	3
2.7. A díjfelosztású megközelítés (Premium Allocation Approach, ...	8
2.8. A változó elvonásos modell (Variable Fee Approach, VFA)	9
2.9. Pénzügyi kimutatások bemutatása és közzététele	9
2.10. Áttérés	9
3. cikk Kommunikáció	10
3.1. Közzétételek.....	10

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

Bevezetés

A jelen AGyMSz szabvány iránymutatást ad az [aktuáriusok](#) számára a 2017. májusában kiadott 17. számú [Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardhoz](#) (vagyis az [IFRS 17](#) Biztosítási szerződések standardhoz) kapcsolódó [aktuáriusi szolgáltatások](#) nyújtása vonatkozásában.

Az [IFRS 17](#) Biztosítási szerződések standard meghatározza a [biztosítási szerződések](#) és a [viszontbiztosítási szerződések](#) megjelenítésének, mérésének, bemutatásának és közzétételének elveit. Célja annak biztosítása, hogy a [gazdálkodó egységek](#) releváns információkat szolgáltatassanak olyan módon, amely hűen tükrözi ezeket a szerződéseket.

A bemutatott információkért az [IFRS](#) standardok szerinti pénzügyi kimutatásokat készítő [gazdálkodó egység](#) felelős. Ez azt jelenti, hogy a [gazdálkodó egység](#) felelős – többek között – a szerződések azonosításáért, összevonásáért, csoportosításáért, elkülönítéséért, megjelenítéséért és kivezetéséért, a mérési módszer és a feltételezések meghatározásáért, a mérési számításokért és az [IFRS](#) szerinti pénzügyi kimutatásokban szereplő közzétételekért.

Mindazonáltal az [IFRS 17](#) standardhoz kapcsolódóan [aktuáriusi szolgáltatásokat](#) nyújtó [aktuáriusok](#) tanácsal láthatják el a [gazdálkodó egységet](#) a döntéseikkel kapcsolatban, valamint elvégezhetik a szükséges számításokat, illetve ezek kombinációját jelentő szolgáltatást is nyújthatnak.

A Magyar Aktuárius Társaság szándéka szerint a jelen AGyMSz szabvány:

- elősegíti az [aktuáriusi gyakorlat](#) szabványainak konvergenciáját az [IFRS 17](#) standardhoz kapcsolódóan; és
- növeli a közvélemény bizalmát az [IFRS 17](#) standard kapcsán nyújtott [aktuáriusi szolgáltatások](#) iránt.

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

1. cikk Alapelvek

- 1.1. Cél** – A jelen AGyMSz szabvány iránymutatást ad az [aktuáriusok](#) számára az [IFRS 17](#) standardhoz kapcsolódó [aktuáriusi szolgáltatások](#) nyújtása vonatkozásában. Célja, hogy a [célfelhasználók](#) minél jobban megbizonyosodhassanak arról, hogy:
- az [aktuáriusi szolgáltatások](#) nyújtására megfelelő szakmaisággal és gondossággal kerül sor;
  - az eredmények az igényeikre válaszolnak és relevánsak, illetve teljeskörűek, és az eredmények közzlése világos és érthető formában történik; valamint
  - az alkalmazott feltételezések és módszertan (ideértve a [modelleket](#) és a modellezési technikákat) közzlése megfelelően történik.
- 1.2. Hatókör** – A jelen AGyMSz szabvány abban az esetben vonatkozik az [aktuáriusokra](#), amikor egy [gazdálkodó egység](#) tényleges vagy pro-forma IFRS szerinti pénzügyi kimutatásainak elkészítéséhez az [IFRS 17](#) standardhoz kapcsolódó [aktuáriusi szolgáltatásokat](#) nyújtanak. Az [IFRS 17](#) standardhoz kapcsolódóan egyéb [aktuáriusi szolgáltatásokat](#) nyújtó [aktuáriusoknak](#) (például harmadik felet, pl. könyvvizsgálót vagy szabályozó hatóságot tanácsal ellátó [aktuáriusoknak](#), vagy egy potenciális vevőt az akvizícióval kapcsolatban tanácsal ellátó [aktuáriusoknak](#)) a jelen AGyMSz szabványban foglalt útmutatást csak a megbízás szempontjából releváns mértékben kell alkalmazniuk.
- 1.3. Kapcsolódás az [AGyMSz 1](#) szabványhoz** – Az [AGyMSz 1](#) szabványnak történő megfelelés előfeltétele a jelen AGyMSz szabványnak történő megfelelésnek.
- 1.4. Kapcsolódás az IFRS standardokhoz** – A jelen AGyMSz szabvány az [IFRS 17](#) standard és más vonatkozó [IFRS](#) standardok tartalmához kapcsolódik, beleértve a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Értelmezési Bizottság (International Financial Reporting Interpretations Committee, IFRIC) vagy annak elődje, az Állandó Értelmezési Bizottság (Standing Interpretations Committee, SIC) által 2019. augusztus 16-ig kiadott értelmezéseket is. A jelen AGyMSz szabványban foglalt útmutatás kiegészíti az [IFRS 17](#) standardban foglalt útmutatást, így azt a jelen AGyMSz szabvány nem ismétli meg.
- 1.5. Definíciók** – A jelen AGyMSz szabvány számos kifejezést használ, amelyek pontos jelentését a [Szószedet](#) definiálja. E kifejezéseket a szövegben szaggatott aláhúzással és kék betűszínnel jelöljük, amelyek a definícióra mutató hiperhivatkozásként működnek (pl. [aktuárius](#)).
- A jelen AGyMSz szabvány az [IFRS 17](#) standardból származó kulcsfogalmakat is használja; ezen esetekben ezek a kulcskifejezések az [IFRS 17](#) standardban használt jelentéssel bírnak. Ezeket a kifejezéseket a szövegben dupla aláhúzással és zöld betűszínnel jelöljük (pl. [biztosítási szerződés](#)).
- 1.6. Kereszthivatkozások** – Amennyiben az [IFRS 17](#) standardot vagy bármely más, a jelen AGyMSz szabványban hivatkozott [IFRS](#) standardot az IASB a későbbiekben módosítja, átfogalmazza, visszavonja vagy lecsereéli, illetve az IFRIC 2019. augusztus 16-át követően értelmezi, az [aktuáriusnak](#) mérlegelnie kell, hogy a jelen AGyMSz szabványban foglalt útmutatás a továbbiakban milyen mértékben alkalmazható és megfelelő.
- 1.7. Hatálybalépés dátuma** – A jelen AGyMSz szabvány a 2022. június 1-én vagy azt követően megkezdett [aktuáriusi szolgáltatásokra](#) vonatkozó, [IFRS](#) szerinti pénzügyi kimutatásokhoz kapcsolódó [aktuáriusi szolgáltatásokra](#) vonatkozik.

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

2. cikk Megfelelő gyakorlatok

- 2.1. Releváns tudáskövetelmények** – Az [AGyMSz 1](#) szabvány 3.2. bekezdésének¹ alkalmazásakor az [aktuáriusnak](#) elegendő ismerettel kell rendelkeznie, vagy elegendő ismeretet kell szereznie a megbízás elvégzéséhez szükséges információkról, mint például:
- Az [IFRS 17](#) standard, az egyéb releváns [IFRS](#) standardok vonatkozó szakaszai (pl. az IFRS 13 standard a valós értéken történő értékelésnél), a [gazdálkodó egység számviteli politikája](#) és az [IFRS](#) szerinti pénzügyi kimutatások elkészítése során alkalmazott, releváns folyamatok;
  - Az üzleti környezet, amelyben a [gazdálkodó egység](#) működik, beleértve az [adatok](#) beszerzéséhez használt pénzügyi piaco(ka)t is;
  - A [gazdálkodó egység](#) kockázati étvágya az [IFRS 17](#) standard szerinti mérésre hatást gyakorló kockázatok vonatkozásában;
  - A [gazdálkodó egység](#) termékei és működése;
  - A [gazdálkodó egység](#) által más releváns összefüggésekben alkalmazott módszerek és feltételezések, valamint az esetleges eltérések magyarázata;
  - Hogyan befolyásolja a [jog](#) az [IFRS 17](#) standard alkalmazását; valamint
  - A vonatkozó könyvvizsgálati standardok.
- 2.2. Lényegesség** – Az [aktuáriusnak](#) értenie kell az [aktuáriusi szolgáltatások](#), az IFRS szerinti pénzügyi kimutatások elkészítése és az említett pénzügyi kimutatások könyvvizsgálata tekintetében fennálló lényegesség különbségeit.
- 2.2.1. Amennyiben a [munka](#) szempontjából megfelelő, az [aktuáriusnak](#) útmutatást kell kérnie a [megbízótól](#) vagy a [gazdálkodó egységtől](#) a lényegességgel kapcsolatban.
  - 2.2.2. Az [AGyMSz 1](#) szabvány 3.4. bekezdésének² az IFRS szerinti pénzügyi kimutatások elkészítése tekintetében történő alkalmazásakor az [aktuárius](#) által az [aktuáriusi szolgáltatások](#) tekintetében alkalmazott lényegességi küszöbérték nem lehet magasabb, mint a [gazdálkodó egység](#) által alkalmazott lényegességi küszöbérték.
  - 2.2.3. A jelen AGyMSz szabvány valamennyi alábbi bekezdésében a „lényeges” vagy „lényegesség” kifejezés használata a jelen AGyMSz szabványnak megfelelően elvégzett [aktuáriusi szolgáltatásokra](#) vonatkozik.
- 2.3. Arányosság** – Az [AGyMSz 1](#) szabvány 1.5. bekezdésének³ – és különösen az 1.5.2. bekezdés – alkalmazásakor az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie a lényegességet. Ezenkívül bizonyos feltételezések vagy módszerek [aktuárius](#) által javasolt finomításának mértéke arányos kell legyen ezeknek az [aktuáriusi szolgáltatások](#) eredményeire gyakorolt lehetséges hatásaival.

---

¹ A releváns körülmények ismerete

² Lényegesség

³ Észszerű megítélés

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

2.4. Azonosítás, összevonás, csoportosítás, elkülönítés, megjelenítés, kivezetés és módosítás – Az [aktuáriusnak](#) a következő folyamatokat az [AGyMSz 1](#) szabvány 3.7.⁴ vagy 3.8.⁵ bekezdésének megfelelően kell kezelnie:

- a. A [biztosítási szerződések](#) azonosítása;
- b. A [biztosítási szerződések](#) összevonása;
- c. A csoportosítás szintjének meghatározása (lásd a 2.6.14. bekezdést);
- d. Valamely [biztosítási szerződés](#) komponenseinek elkülönítése egy másik standard szerinti kezelés céljából;
- e. Valamely [biztosítási szerződés](#) komponenseinek elkülönítése az [IFRS 17](#) standard szerinti eltérő kezelés céljából (ha és amennyire ez megengedett);
- f. Szerződéscsoportok megjelenítése és [biztosítási szerződések](#) kivezetése; valamint
- g. A [biztosítási szerződések](#) módosításainak kezelése.

Az [aktuáriusnak](#) a [jelentésben](#) közzé kell tennie a fenti folyamatokban bekövetkezett változásokat, beleértve a változások magyarázatát és hatását.

2.5. Mérési modell – Az [aktuáriusnak](#) úgy kell kezelnie a [biztosítási szerződések](#) egyes csoportjaira alkalmazandó, megfelelő mérési módszer kiválasztásának folyamatát – legyen szó az [általános mérési modellről](#), a [díjfelosztású megközelítésről \(PAA\)](#) vagy a [változó elvonásos modellről \(VFA\)](#) –, mint az [AGyMSz 1](#) szabvány 3.7.⁴ vagy 3.8.⁵ bekezdésének hatálya alá tartozó folyamatokat.

Az [aktuáriusnak](#) a [jelentésben](#) közzé kell tennie a fenti folyamatokban bekövetkezett változásokat, beleértve a változások magyarázatát és hatását.

2.6. Az [általános mérési modell](#) (General Measurement Model, GMM)

2.6.1. [A feltételezések kiválasztásának általános megközelítése](#) – Az [AGyMSz 1](#) szabvány 3.7. bekezdésének⁴ alkalmazásakor, amikor az [aktuárius](#) a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) az aktuáriusi feltételezésekkel kapcsolatban tanáccsal látja el, az [aktuáriusnak](#) például a következő kérdéseket kell figyelembe vennie:

- a. A hasonló kockázatok kombinációja a biztosítási kötelezettség jellege alapján, tekintet nélkül a [biztosítási szerződéseknek](#) a méréshez használt, tényleges csoportosítására;
- b. A más kontextusban kidolgozott feltételezések, például az árazási feltételezések, esetleg nem megfelelőek az [IFRS 17](#) standard céljaira;
- c. A feltételezések közötti konzisztencia biztosításához szükséges kapcsolódások (pl. az opció alkalmazásával kapcsolatos feltételezések feleljenek meg a gazdasági forgatókönyveknek);
- d. Az aktuális becslések esetleges aszimmetrikus eloszlása (pl. a szélsőséges események, mint a nagyon kis valószínűséggel bekövetkező, extrém

---

⁴ Az aktuárius által meghatározott vagy támogatott módszertan és feltételezések

⁵ Más által előírt módszertan és feltételezések

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

események vagy a piaci körülmények által kiváltott opciók és garanciák kezelésére vonatkozó feltételezések);

- e. Az [adatok](#) hitelessége a különböző forrásokból vagy időszakokból származó információk kombinációjakor; valamint
- f. Hosszútávú tendenciák és szezonális változások, valamint a környezet egyéb változásai (pl. alkalmazandó [jog](#), gazdasági, demográfiai, technológiai és társadalmi változások).

2.6.2. A feltételezések aktualizálásának folyamata – Ha az [aktuárius](#) úgy ítéli meg, hogy indokolt megváltoztatni az ajánlott feltételezés aktualizálására használt eljárást, beleértve annak módszertanát is, az [aktuáriusnak](#) meg kell vitatnia a [megbízóval](#) a változtatást, beleértve azt is, hogy a változtatás a [számviteli politika](#) módosításának vagy csak egy számviteli becslés módosításának minősül-e a 8. számú nemzetközi számviteli standardban (International Accounting Standard 8 /IAS 8/, [Számviteli politika, a számviteli becslések változásai és hibák](#)) meghatározottak szerint.

Az [aktuáriusnak](#) a [jelentésben](#) közzé kell tennie a fenti folyamatokban bekövetkezett változásokat, beleértve a változások magyarázatát és hatását.

2.6.3. Biztosítási kockázat – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) tanáccsal látja el a [biztosítási kockázat](#) mérésére vonatkozó feltételezésekkel kapcsolatban, az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie – többek között – a következő tényezőket:

- a. A [biztosítási szerződés](#) jellemzőit, beleértve a biztosított kockázatokat is;
- b. A kötvénytulajdonos jellemzőit és a szerződés értékesítésének módját;
- c. A bekövetkezett kárigényekkel kapcsolatos múltbeli tapasztalatokat, beleértve a megkésett bejelentések és kifizetések terén tapasztalható mintázatokat, valamint a várható jövőbeli tapasztalatokkal való összefüggést; valamint
- d. A [gazdálkodó egység](#) által alkalmazott gyakorlatokat, például a kockázatvállalási eljárásokat és a kárigények kezelését.

2.6.4. A kötvénytulajdonosok opciói – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) tanáccsal látja el a kötvénytulajdonosok általi opciógyakorlásra vonatkozó feltételezésekkel kapcsolatban, az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie a következő tényezőket:

- a. Korábbi tapasztalatokat arra vonatkozóan, hogy a kötvénytulajdonosok hogyan gyakorolták az opciókat;
- b. A kötvénytulajdonosok valószínű viselkedését, figyelembe véve olyan tényezőket, mint például az, a nem pénzügyi megfontolások hatása, valamint a kötvénytulajdonos számára az opciók gyakorlásából származó relatív előnyök;
- c. A [biztosítási szerződések](#) értékesítésének és teljesítésének jellemzőit;
- d. Tervezett jelentős változásokat a biztosítási díjakban, az elvonásokban, a szolgáltatásokban vagy a biztosítási szerződési feltételekben; valamint
- e. Bizonyos opciók gyakorlása által okozott, rövid ideig tartó megugrásokat a törlési rátákban.

2.6.5. A gazdálkodó egység mérlegelési jogköre – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) a [gazdálkodó egység](#) mérlegelési jogkörének gyakorlására irányuló

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

feltételezésekkel kapcsolatban látja el tanáccsal, az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie például a következő forrásokból eredő elvárásokat vagy korlátozásokat:

- a. A [gazdálkodó egység](#) marketing- és promóciós anyagait;
- b. A [gazdálkodó egység](#) korábbi gyakorlatát;
- c. A [gazdálkodó egység](#) jelenlegi politikáját;
- d. Piaci gyakorlatokat; valamint
- e. A [jogot](#) és releváns hatóságok határozatait.

2.6.6. Tartott viszontbiztosítási szerződések – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) a tartott [vizontbiztosítási szerződések](#) mérésével kapcsolatban látja el tanáccsal, az [aktuáriusnak](#):

- a. A több viszontbiztosítási megállapodás alapján megtérülő összegek becslésekor figyelembe kell vennie a [vizontbiztosítási szerződések](#) alkalmazásának sorrendjét;
- b. A nem megtérülő összegek becslésénél:
  - i. figyelembe kell vennie a viszontbiztosító pénzügyi helyzetét, biztosíték meglétét és azt, hogy az egyik viszontbiztosító nemteljesítése milyen mértékben befolyásolhatja a többi viszontbiztosítótól behajtható összegeket; valamint
  - ii. a [vizontbiztosítási szerződésekből](#) származó jövőbeni pénzáramok becslésekor figyelembe kell vennie azt a bizonytalanságot, amelyet a viszontbiztosítók nemteljesítésének lehetősége okoz;
- c. A [teljesítési pénzáramok](#) becslésekor figyelembe kell vennie, hogy az egyes viszontbiztosítási szerződő felek milyen mértékben gyakorolják a saját javukra a visszavétel, a törlés vagy a megváltás jogát; valamint
- d. Figyelembe kell vennie azt a hatást, amelyet a [vizontbiztosítási szerződések](#) káreseményeket követő újra érvénybe helyezése gyakorol.

2.6.7. Kibocsátott viszontbiztosítási szerződések – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) a kibocsátott [vizontbiztosítási szerződések](#) mérésével kapcsolatban látja el tanáccsal, az [aktuáriusnak](#) például a következő körülményeket kell figyelembe vennie:

- a. A kötvénytulajdonosok, a mögöttes [biztosítási szerződések](#) kibocsátója és valamennyi köztes viszontbiztosító rendelkezésre álló opcióival kapcsolatosan várható viselkedését;
- b. Kockázatvállalási és -kezelési gyakorlatokat, beleértve a fakultatív biztosítások kockázatvállalását is, valamint a kibocsátott [vizontbiztosítási szerződéseket](#) befolyásoló kárrendezési folyamatokat;
- c. A [vizontbiztosítási szerződések](#) káreseményeket követő újra érvénybe helyezését; valamint
- d. A mögöttes [biztosítási szerződések](#) kibocsátójának és valamennyi köztes viszontbiztosítónak a nemteljesítését.

2.6.8. Devizaárfolyam – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) a több devizanemben fennálló [teljesítési pénzáramok](#) becslésével kapcsolatban tanáccsal

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

látja el, az [aktuáriusnak](#) mérlegelnie kell a jövőbeni devizaárfolyamokra vonatkozó aktuális piaci várakozásokat.

- 2.6.9. Diszkontráták – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) tanáccsal látja el:
- a. olyan diszkontráták meghatározásával kapcsolatban, amelyek túlnyúlnak azokon az időszakokon, amelyekre vonatkozóan megfigyelhető, aktív piaci [adatok](#) állnak rendelkezésre, az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie, hogy a jelenlegi ráták az idő múlásával várhatóan hogyan alakulnak az adott körülmények között rendelkezésre álló, legmegfelelőbb információk felhasználásával, beleértve a megfigyelhető piaci árakat is;
  - b. azon [biztosítási szerződések](#) pénzáramaira vonatkozó diszkontrátákra vonatkozóan, amelyek a [gazdálkodó egység](#) befektetett eszközeinek hozamával változnak, az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie a [gazdálkodó egységnek](#) a gyakorlatban alkalmazott befektetési politikáját, mérlegelve a [gazdálkodó egységnek](#) a különböző érdekeltekkel szemben folytatott kommunikációját és adott esetben a kötvénytulajdonosok várható viselkedését is;
  - c. a diszkontráták megállapításához az illikviditási és hitel- vagy nemteljesítési kiigazítások meghatározásával kapcsolatban az [aktuáriusnak](#) figyelembe kell vennie:
    - i. olyan biztos alapokon nyugvó megközelítéseket, amelyek az idő múlásával és különböző piaci feltételek mellett is megbízhatóan alkalmazhatók, illetve tükrözik a vonatkozó kötelezettségek alapjául szolgáló pénzáramok illikviditását; valamint
    - ii. azokat a lehetséges módszereket, amelyek a megfigyelt piaci ráták ilyen kiigazításaira szolgálnak. E módszerek közé tartoznak a piaci alapú technikák, a strukturális modelltechnikák és a várható/nem várt hitelezési veszteségtechnikák.
- 2.6.10. A mögöttes tételek hozamával változó pénzáramokkal rendelkező szerződések – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) a [mögöttes tételek](#) hozamával változó pénzáramokkal rendelkező szerződésekkel kapcsolatban látja el tanáccsal, az [aktuáriusnak](#):
- a. a pénzáramok jelenértékének kiszámításához olyan diszkontrátákat kell választania a [teljesítési pénzáramok](#) mérésére, amelyek összhangban vannak a becsült jövőbeli pénzáramoknál várt befektetési hozamokkal. Az eszközök hozamát a jövőbeni gazdasági feltételekre vonatkozó aktuális piaci várakozásokkal összhangban lévő, prospektív várakozások alapján kell megbecsülni; valamint
  - b. az olyan pénzáramok esetében, amelyekre alsó vagy felső határ vonatkozik, figyelembe kell vennie a becsült jövőbeli pénzáramokra, a [nem pénzügyi kockázatok kockázati kiigazítására](#) és az előrejelzésben szereplő diszkontrátákra esetlegesen gyakorolt kapcsolódó hatást.
- 2.6.11. Fenntartási költségek – Amikor a [megbízót](#) vagy a [gazdálkodó egységet](#) a fenntartási költségek – például a kötvények adminisztrációs és kárrendezési költségei – és a hozzárendelhető általános költségek becsült pénzáramaival kapcsolatban tanáccsal látja el, az [aktuáriusnak](#) például a következő tényezőket kell figyelembe vennie:
- a. A [gazdálkodó egység](#) költségelszámolási és költségallokációs politikáját;

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

- b. A mérés időpontjában fennálló biztosítási kötelezettségek teljesítéséből várhatóan felmerülő költségeket. Ennek a becslésnek olyan tényezőket kell figyelembe vennie, mint a gazdálkodó egység múltbeli tapasztalatai és jelenlegi - az AGyMSz 1 3.7⁴ illetve 3.8⁵ pontjában rögzített elvek alapján értékelt- üzleti tervei⁶, valamint a jövőbeli infláció hatása; továbbá
  - c. A kiszervezési megállapodásokban foglalt feltételeket.
- 2.6.12. Biztosítási szerzéshez kapcsolódó pénzáramok – Az aktuáriusnak meg kell győződnie arról, hogy a biztosítási szerzéshez kapcsolódó pénzáramoknak a biztosítási szerződések egyes portfólióihoz való hozzárendelése következetesen történik.
- 2.6.13. A nem pénzügyi kockázatok kockázati kiigazítása – Amikor a megbízót vagy a gazdálkodó egységet a nem pénzügyi kockázatok kockázati kiigazításával kapcsolatban tanáccsal látja el, az aktuáriusnak:
- a. Ismernie kell a biztosítási szerződésekben rejlő nem pénzügyi kockázatot;
  - b. Annak felmérése során, hogy a gazdálkodó egység milyen ellentételezést vár el a nem pénzügyi kockázat vállalásáért:
    - i. mérlegelnie kell azt a diverzifikációs előnyt, amelyet a gazdálkodó egység a konszolidáció vonatkozó szintjén megjelenít; valamint
    - ii. figyelembe kell vennie a releváns információforrásokat, mint például a gazdálkodó egység tőkekezelési, kockázatkezelési és árképzési politikáját.
  - c. Olyan módszertant kell választania, amely a választott aggregációs szinten:
    - i. olyan feltételezéseket használ, amelyek összhangban állnak a becsült jövőbeli pénzáramok meghatározásakor használt feltételezésekkel;
    - ii. tükrözi a biztosítási szerződések portfóliói közötti kockázati különbségeket; valamint
    - iii. lehetővé teszi a gazdálkodó egység által megjelenített diverzifikációt.
  - d. Megfelelően figyelembe kell vennie azokat a mechanizmusokat, amelyek a kockázatnak a kötvénytulajdonosra való áthárítását eredményezik (pl. nyereségrészesedéssel vagy korrekciós jellemzőkkel rendelkező szerződések);
  - e. Mérlegelnie kell, hogy a nem pénzügyi kockázatra számított bruttó kockázati kiigazítás és a nem pénzügyi kockázatra a viszontbiztosítónak átadott kockázati kiigazítás közötti különbség megfelelően tükrözi-e azt az ellentételezést, amelyet a gazdálkodó egység a nettó kitettséggel bizonytalanságának vállalásáért vár el; valamint
  - f. a konfidenciaszintnek az IFRS 17 standard által megkövetelt közzétételére vonatkozó tanácsadás során, amennyiben a nem pénzügyi kockázatok

---

⁶ Jó gyakorlat, ha a költségek időbeli változására vonatkozóan az aktuárius az egy szerződésre jutó költségek csökkenését legfeljebb 3 évig veszi figyelembe, vagyis a költségek jövőbeli alakulását az állomány növekedéséből eredendően 3 évnél hosszabb időszakra nem jelzi előre

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

kockázati kiigazítását nem a konfidenciaszint alapú módszerrel határozták meg, figyelembe kell vennie:

- i. a nem pénzügyi kockázatnak a gazdálkodó egység konszolidált üzleti tevékenységére vonatkozó diverzifikálhatóságát; valamint
- ii. a konfidenciaszintre való átszámításban rejlő bizonytalanságot, és hogy ezt a bizonytalanságot mennyire szükséges szerepeltetni a jelentésben.

2.6.14. Csoportosítás és a Szerződéses szolgáltatási többlet (Contractual Service Margin, CSM) – Az aktuáriusnak a következő folyamatokat az AGyMSz 1 szabvány 3.7.⁴ vagy 3.8.⁵ bekezdésének megfelelően kell kezelnie:

- a. A biztosítási szerződések portfólióinak azonosítása;
- b. Az egyes biztosítási szerződések biztosítási szerződések portfólióiba történő rendezése, és az egyes biztosítási szerződések portfólióinak biztosítási szerződések csoportjaira történő felosztása;
- c. A veszteség komponens kezelése a veszteséges szerződéseknel;
- d. A fedezeti egységek meghatározása; valamint
- e. A CSM előre görgetése.

Az aktuáriusnak a jelentésben közzé kell tennie a fenti folyamatokban bekövetkezett változásokat, beleértve a változások magyarázatát és hatását.

2.7. A díjfelosztású megközelítés (Premium Allocation Approach, PAA) – Amikor a megbízót vagy a gazdálkodó egységet tanácsal látja el a díjfelosztású megközelítésnek az adott biztosítási szerződések csoportjára történő alkalmazásával kapcsolatban, az aktuáriusnak:

2.7.1. A kezdeti megjelenítésnél, amennyiben a kockázatviselési időtartam meghaladja az egy évet, figyelembe kell vennie:

- a. a biztosítási bevételek várható alakulása közötti különbségeket az általános mérési modell és a PAA szerint;
- b. az általános mérési modell szerinti pénzáramok és a PAA szerinti biztosítási bevételek várható időbelisége közötti különbségeket, ami a pénz időértékének eltérő kiigazításait eredményezi; valamint
- c. vajon az általános mérési modellben szereplő feltételezések jövőbeli változásai érvénytelenné tennék-e az egyszerűsítést

annak megítélésakor, hogy észszerűen várható-e lényeges eltérés a PAA szerinti és az általános mérési modell szerinti kötelezettség a hátralevő fedezetre könyv szerinti értékei között;

2.7.2. Meg kell vizsgálnia, hogy a biztosítási szerződések csoportján belüli biztosítási szerződések tartalmaznak-e jelentős finanszírozási komponenst, tájékoztatnia kell a megbízót vagy a gazdálkodó egységet, és a kötelezettség mérését ennek megfelelően kell elvégeznie;

2.7.3. Tisztában kell lennie azzal, hogy a gazdálkodó egység az IFRS 17 standarddal összhangban úgy döntött-e, hogy a biztosítási szerzési pénzáramokat ráfordításként számolja el, amikor ezek a költségek felmerülnek, és a kötelezettséget a gazdálkodó egység választásának megfelelően kell meghatároznia;

AGyMSz I4 – IFRS 17 Biztosítási szerződések

- 2.7.4. Tisztában kell lennie azzal, hogy a gazdálkodó egység a pénz időértékének és a pénzügyi kockázat hatásának figyelembevételét választotta-e akkor, amikor erre nem kötelezett, és a kötelezettséget a gazdálkodó egység választásának megfelelően kell meghatározni; valamint
- 2.7.5. Mérlegelnie kell, hogy a tények és körülmények arra utalnak-e, hogy a biztosítási szerződések csoportja veszteséges vagy veszteségessé vált, és a megbízót vagy a gazdálkodó egységet ennek megfelelően kell ellátnia tanáccsal.

2.8. A változó elvonásos modell (Variable Fee Approach, VFA) – A változó elvonásos modell alkalmazásakor az aktuáriusnak a 2.6. pontban foglalt iránymutatásokat kell alkalmaznia, a 2.6.6. (Tartott viszontbiztosítási szerződések) és a 2.6.7. (Kibocsátott viszontbiztosítási szerződések) pont kivételével, mivel a változó elvonásos modell a viszontbiztosításokra nem vonatkozik.

2.9. Pénzügyi kimutatások bemutatása és közzététele

- 2.9.1. Amennyiben az aktuárius által szolgáltatott információkat a pénzügyi kimutatások bemutatásában és közzétételeiben felhasználják:
- Az aktuáriusnak meg kell adnia az IFRS 17 standard vonatkozó bemutatási és közzétételi követelményeinek és a gazdálkodó egység számviteli politikájának való megfeleléshez szükséges, releváns információkat; valamint
  - Amennyiben az aktuáriusnak tudomására jut, hogy az ilyen információkat helytelenül vagy nem megfelelően használják fel a pénzügyi kimutatások bemutatásában és/vagy közzétételeiben, az aktuáriusnak meg kell vitatnia és jelentenie kell ezeket a kérdéseket a megbízónak.
- 2.9.2. Az olyan levezetések közzétételeire vonatkozó tanácsadás során, ahol a számítások sorrendje megváltoztatja a közzétett információkat, az aktuáriusnak következetes számítási sorrendet kell alkalmaznia minden levezetés esetében és minden időszakra vonatkozóan, vagy a jelentésben közzé kell tennie minden változtatást, beleértve a változtatás magyarázatát és hatását is.

2.10. Áttérés – Amikor a megbízót vagy a gazdálkodó egységet tanáccsal látja el arra vonatkozóan, hogy az IFRS 17 teljes retrospektív alkalmazása az áttéréskor kivitelezhetetlen-e, az aktuáriusnak például a következő tényezőket kell figyelembe vennie:

- A teljesítési pénzáramok meghatározásához szükséges múltbeli adatok rendelkezésre állását és integritását;
- A múltbeli termékekre vonatkozó információk rendelkezésre állását és integritását;
- Azon adatok rendelkezésre állását – a visszatekintés nyújtotta előny nélkül – a kezdeti feltételezések és a későbbi változtatások meghatározásához, amelyeket a gazdálkodó egység a biztosítási szerződések élettartama alatt elfogadott volna;
- Azt a módszert, amelyet a múltbeli ismert kamatlábak kiigazítására használtak volna annak érdekében, hogy elérjék a biztosítási szerződések jellemzőit tükröző diszkontrátákat; valamint
- A múltbeli nem pénzügyi kockázatok kockázati kiigazítására és a gazdálkodó egység által alkalmazott mérlegelési jogkörre vonatkozó értékelésének nehézségeit, a visszatekintés nyújtotta előny nélkül.

3. cikk Kommunikáció

3.1. Közzétételek – Az [AGyMSz 1](#) szabvány 4. cikkének („[Kommunikáció](#)”) történő megfelelés mellett az [aktuáriusnak](#) a [jelentésben](#) szerepeltetnie kell:

- 3.1.1. A feltételezések vagy a módszer megváltoztatására vonatkozó információt, akár következetes, akár módosított folyamatból ered;
- 3.1.2. A folyamatokban bekövetkezett változásokat – a változtatások magyarázatával és hatásával együtt – a következőkkel kapcsolatban:
  - a. Azonosítás, összevonás, csoportosítás, elkülönítés, megjelenítés, kivezetés és módosítás (2.4.);
  - b. A mérési módszer kiválasztása (2.5.);
  - c. A feltételezések aktualizálásának folyamata (2.6.2.);
  - d. Csoportosítás és [CSM](#) (2.6.14.); és
  - e. A pénzügyi kimutatások bemutatására és közzétételére szolgáló levezetések számítási sorrendje (2.9.2.); valamint
- 3.1.3. Ha a [nem pénzügyi kockázatok kockázati kiigazítását](#) nem konfidenciaszint alapú megközelítéssel határozták meg, a konfidenciaszintre való átszámításban rejlő bizonytalanságot (2.6.13.f.).